Lietvedības Nr. K30-1332-16/25
Krimināllieta Nr.11087029714

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 1.novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa:
tiesnese U.Melameda, sekretāre V.Zariņa,
piedaloties prokurorei A.Bundei, cietušajam M.Steķim,
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, iztiesāja krimināllietu, kurā apsūdzēts **/pers. C**/, personas kods /personas kods/, noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā un

k o n s t a t ē j a:

/pers. C/, tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu, un konkrēti:

2013.gada 28.novembrī, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. C/, atrodoties dzīvoklī Nr. 11, /adrese/ Rīgā, konflikta laikā, nolūkā nodarīt prettiesisku kaitējumu citas personas veselībai, t.i., miesas bojājumus, pielietoja fizisku spēku un vienu reizi tīši iesita /pers. B/ pa seju.

/pers. C/ noziedzīgo darbību rezultātā /pers. B/ tika nodarīti miesas bojājumi — sejas sasitums ar ādas nobrāzumiem deguna apvidū un kreisās uzacs apvidū, grieztas brūces zem kreisās acs, kā arī sitiena rezultātā saplīsa /pers. B/ brilles un ar saplēstajiem briļļu stikliem tika sagriezta /pers. B/ sejas āda acs rajonā.

Nodarītie miesas bojājumi pēc sava. rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu uz no 7 līdz 21 dienai.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais sevi par vainīgu noziedzīgā nodarījumā, par kuru viņš ir saukts pie kriminālatbildības šajā lietā, ir atzinis.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma (turpmāk arī- KPL) 499.panta pirmo daļu tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi attiecībā uz visu apsūdzību un neveica pierādījumu pārbaudi.

Pamatojoties uz KPL 527.panta trešo daļu, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina ir pierādīta, un saskaņā ar iepriekšminēto tiesību normu spriedumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Nosakot sodu, tiesa ievēro apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar KL 7.panta trešo daļu inkriminētais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts KL 130.panta otrajā daļā, ir klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka /pers. C/, dzimis /datums/, personas kods /personas kods/, saskaņā ar krimināllietas materiāliem- strādājošs /nosaukums A/ par meistaru, pēc paša vārdiem- šobrīd bez darba, agrāk nesodīts, apgādībā divas personas, dzīvo /adrese A/.

Pamatojoties uz KL 47.panta otro daļu, par atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais ir vaļsirdīgi atzinies.

Saskaņā ar KL 48.pantu, tiesa nekonstatē atbildību pastiprinošu apstākļu esamību.

Piespriežot sodu, tiesa ievēro soda mērķi, kuru noteic KL 35.panta otrā daļa, un tas ir,- 1) aizsargāt sabiedrības drošību; 2) atjaunot taisnīgumu; 3) sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; 4) resocializēt sodīto personu; 5) panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa, izvērtējot to, ka apsūdzētais ir izteicis atzinis vainu, neatstājot bez ievērības faktu, ka nav iepriekš tiesāts, kā arī vēršot uzmanību, ka viņam apgādībā ir nepilngadīgi bērni, tai skaitā bērns- invalīds, secina, ka apsūdzētajam sods nosakāms 130.panta 2.daļā paredzēto sankcijas robežās, izvēloties vienu no tajā paredzētajiem alternatīvajiem soda veidiem un tieši- piespiedu darbu. Tiesa uzskata, ka šāds sods ir ne vien taisnīgs un apsūdzētā nodarījumam adekvāts, bet arī atbilstošs soda preventīvo mērķu sasniegšanai. Tiesa uzskata, ka, izciešot sodu sabiedrībā un strādājot sabiedrības labā bezatlīdzības darbu, apsūdzētajam tiks dota iespēja pierādīt to, ka viņš ir labojies. Tiesa uzskata, ka šāds sods ir piemērojams, jo tas izpildīs Krimināllikuma 35.pantā norādīto mērķi.

Drošības līdzekli- uzturēšanās noteiktā vietā - piemērot līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma (turpmāk- KPL) 499.panta otro daļu tiesa veica pierādījumu pārbaudi tikai jautājumā par kompensācijas apmēru.

Cietušais/pers. B/ ir iesniedzis materiālās kompensācijas pieteikumu (l.l.55-56) par 809,61 EUR, no kuriem tiesas sēdē uzturēja spēkā ar čeku pierādīto daļu 478,05 EUR, kā arī iesniedza pieteikumu par kompensācijas piedziņu par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām 1000,00 EUR.

Apsūdzētais tiesas izmeklēšanas laikā daļēji atzina materiālo kompensācijas pieteikumu, bet uzskata, ka brilles, ko viņš saplēsa, tik dārgas nevar būt.

Izvērtējot cietušā pieteikumu, kurā ietverto prasījumu cietušais uzturēja tiesas sēdē, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, proti, ka apsūdzētais noziedzīgu nodarījumu izdarīja tīši, tiesa ņem vērā nodarītās fiziskās ciešanas un cietušā pārejošu darbspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, cietušā pieteikumā norādīto un tiesas sēdē apstiprināto morālo traumu, kas izpaudās kā diskomforts, dzīves kvalitātes pasliktināšanās, jo sejai uzliktās 13 šuves (lietas lapas 11,12), kas radīja sejas izķēmojumu, liedza pilnvērtīgu dzīvi, tiesa, nosaka tālāk norādīto kompensācijas apmēru: par mantisko zaudējumu, kas pierādīts ar čeku 478,05 EUR un par morālo aizskārumu 300 EUR, kopā piedzīt 778,05 EUR.

Tiesai nav pamata neticēt mantiskā zaudējuma apmēram, tas ir apliecināts ar pierādījumu- čeku (lietas lapa 18).

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarētā pamatprincipa praktisku realizāciju sīki reglamentē Kriminālprocesa likuma 26.nodaļā „Ar noziedzīgu nodarījumu radītā kaitējuma atlīdzināšana" ietvertās normas, kuras, kā norādījis Latvijas Republikas (turpmāk LR) Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2007.gada 20.aprīļa lēmumā lietā Nr. SKK-269/2007, faktiski satur arī materiālo tiesību normas. Līdz ar to, izlemjot pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju, tostarp arī par morālo aizskārumu, tiesai jāvadās no tām.

Kompensācijas jēdziens sniegts Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā, norādot, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt no šā panta otrās daļas izriet, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesas noteiktā kaitējuma kompensācija, neatkarīgi no tās apmēra, nav uzskatāma par sodu Krimināllikuma 35.panta izpratnē vai dubultsodu Kriminālprocesa likuma 25.panta izpratnē, bet tā ir mantisko jautājumu risināšana Kriminālprocesa likuma noteiktajā kārtībā, norādīts LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2010.gada 5.novembra lēmumā lietā Nr. SKK-508/2010.

Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Nosakot kaitējuma kompensāciju cietušajam, netiek pieļauts Kriminālprocesa likuma 22.panta nosacījumu pārkāpums, jo tas neliedz personai tiesības prasīt kaitējuma atlīdzināšanu civiltiesiskajā kārtībā jeb Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu kaitējuma kompensācija jēga ir tajā apstāklī, ka persona, kura ar noziedzīgo nodarījumu radījusi kaitējumu, atlīdzina vai kompensē cietušajam par nodarīto morālo aizskārumu, ciešanām un mantisko zaudējumu. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.pantu tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā: 1) radīto mantisko zaudējumu apmēru, 2) noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, 3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu, 4) morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, 5) psihiskās traumas.

Nosakot kaitējuma kompensācijas apmēru par nemateriālo (morālo) kaitējumu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, cietušajiem nodarītā morālā kaitējuma smagumu un sekas, nodarītās fiziskās un garīgās ciešanas. Tiesa konstatē, ka apsūdzētā neatļautas darbības rezultātā cietušajam tika nodarīti miesas bojājumi. Tiesas rīcībā ir pierādījumi, ka cietušajam ir nodarīti miesas bojājumi un fiziskas sāpes, kā arī paliekošas fiziskas un psihiskas traumas apsūdzētā rīcības rezultātā, kas ir par pamatu morālā kaitējuma noteikšanai.

Tiesas ieskatā, kompensācijai ir jāpilda cietušā un apsūdzētā samierināšanas funkciju, tas ir, cietušajam jādod tik liela atlīdzība, tai skaitā, par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām, kas cietušo apmierinātu un dotu cietušajam gandarījumu, kā arī izvērtējot morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, tiesas noteikto kompensāciju par morālo aizskārumu 300 EUR cietušajam, tiesa novērtē kā samērīgu un taisnīgu, dotajai situācijai atbilstošu.

Bez tam tiesa norāda Kriminālprocesa likuma 350.panta trešajā daļā noteikto, ka ja cietušais uzskata, ka ar tiesas noteikto kompensāciju nav atlīdzināts viss cietušajam radītais kaitējums, cietušajam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā, proti, ceļot prasību pret apsūdzēto tiesā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511.-514., 524, 527., 528., 529., 530. pantiem, tiesa

nosprieda:

/pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, un sodīt **ar piespiedu darbu uz 100 (simts) piespiedu darba stundām.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 5.daļu, atņemot 8 stundas, kuras pārrēķinātas par aizturēšanā pavadīto laiku 2015.gada 31.augustā, atlikušais piespriesto piespiedu darbu stundu skaits- **92 piespiedu darba stundas**.

/pers. C/, personas kods /personas kods/, ir pienākums 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās ierasties un soda izciešanai reģistrēties Valsts probācijas dienesta struktūrvienībā pēc dzīves vietas, un ievērot dienesta amatpersonu norādījumus un likumīgās prasības.

Drošības līdzekli- uzturēšanās noteiktā vietā - piemērot līdz sprieduma stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no **/pers. C**/, personas kods /personas kods/ par labu cietušajam /pers. B/, personas kods /personas kods/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 680,20 (seši simti astoņdesmit eiro, 20 centi) un morālā kaitējuma kompensāciju EUR 300,00 (trīs simti eiro).

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā tikai daļā par piespriesto sodu, kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2016.gada 11.novembris.

Tiesnese U.Melameda